

Anon.
Asociațiunea
și cultura pop.

Calicului

Sibiului și umoristică

Abonamentul:

Pe an . . . Lei 20—
 Pe 1/2 an . . . „ 10—
 Pe 1/4 an . . . „ 6—

Redactor: Popeluș.

Redacția și administrația la
 „Tipografia Săteanului“
 Săliște (jud. Sibiiu).

Anunțuri se primesc după
 învoială

Prețul unui exemplar:
1 Leu

In ograda politiceii sau jocul de-a partidele.

Precum se întâlnește de multeori în afaceri rentabile finanța lui Marmorosch cu cea liberală, sau ideile lui Tăslăuanu cu ale lui Constantinescu P., ori vagoanele cu tablă ale lui Bogățiel cu capriciile lui Periețeanu, așa s'au întâlnit cetățean Stan cu boierașu

Ciocostan, și — din vorba în vorba — au dat-o pe... politica.

Capăul Calicului, — care era prin apropiere, — trăgând cu urechea, a prins, din ascunzătoarea lui, părerile acestor reprezentanți ai madamei «Opinia Publică» și acum le aduce plo-

con stimaților cetitori.
 Deci... sus cortina!

Ciocostan: Bonjour musiu' Stane!

Stan: Ce-o mai fi și bonjuru ăla domnișorule!

Ciocostan: Eh, da greu mai poți fi la cap ne-ne! Bonjur este tot ce poate fi mai ales, mai nobil și mai frumos într'un salut. E expresia nobleței în felul de dat binețe...

Stan: O fi — nu-i vorba, — că multe minuni se mai aud prin țară, însă eu tuturor domnișorilor cu «mersi» și cu «bonjur» le-aș croi câteva «românești» la... spete să se învețe odată minte și să știe că limba românească nu e căldare de adunături. După părerea mea de țaran simplu cred că tot ce poate fi mai frumos este păstrarea și nepângarirea cuvintelor românești.

Ciocostan: Ei, lasă amice și nu te înfură. E păcat să ne perdem vremea cu vorbe seci câtă vreme țara așteaptă dela noi o sumedenie de lucruri. E vorba de organizarea noastră politică, de lupta noastră, de partidul nostru dar mai ales de viitorul partidului nostru.

Stan: Mai ales v...
 rul partidului va doare mai mult. Povestea cu „Satul arde și baba sa peptena” să potrivește cu îngrijorarea ce o aveți pentru partidul Dumneavoastră.

Când ies cu boulenii mei la câmp și Plăvan trage pe-o brează iar Joian pe alta, nici plugul nu face multa ispravă Dumneavoastră spuneți că numai liberalii sunt cei mai de omenie iar ceilalți toți sunt proști și hoți. Averagescanii, — cari au aceleaș drepturi ca și dumneavoastră, — spun că nimenea nu stoarce bunul țări pentru trebușoarele lor ca... liberalii. Țăraniștii și naționaliștii — cari sunt cu câteva trepte mai aproa pe de noi decât dumneavoastră, — cu o mână vreau să lucre și cu alta să ne aperse contra celor cu pretenții la moștenire, însă să pomenesc cu amândouă mâinile pornite spre aparare, lasând lucrul în balta uitării.

Ciocostan: Vorbele Dumnitale bădicule sunt produsul agitat al creierului, care a ascultat bârfelile dușmanilor partidului nostru.

Stan: Vorbele mele sunt vorbele unui țaran care trage brazda pe ogor fără ca să tragă nădejde de căpătuiala politică. Pot eu să mai cred în vorbele Dumitale, care numai când ai nevoie de „numar la partid” mă întreb de sănătate, iar altădată strâmbi nasul și zici că „pute opinca”? Nu așa să scoate carul din nămol. Mai puțină propagandă pentru partid și mai multa pentru unirea sufletească a oamenilor de bine contra mișeiilor și secăturilor cari vreau să se cocoteze unde nu pot face alta decât zăpăcială și vorbărie.

Ciocostan: Vad că

nu ne înțelegem.

Stan: Poate, cu ajutorul lui Dumnezeu, ne-om înțelege atunci când îți vei iubi cu un dram mai mult neamul decât punga. Eu aș dori să ajung zilele acele...

Știri telegrafice.

Agencia: Țepeluș.

aduse în cărcă
 de „Puiul Calicului”

Cluj. Anul permiselor monopolizate. Administratorii de model din plasele Teiuș și Blaj, vor prezenta dietei un proiect, despre alegerile de primari comunali sistem Pișta, inventat și pus în praxă la alegerile din Cetea și Tău.

Blaj, anul lăcustelor. Locuitorii din comuna Tău, din incidentul alegerii de primar, au decorat pe primpretorul cu medalia de crumpene clasa I, și cu inscripția: „Nu te umfla broască'n Tău, că nu-i tăul tot al tău”.

Stremț. Cununându-se celibul Neagoiăș cu celiba Corobeafa, care s'a despărțit de bărbat ca să trăiască în celibat, stremțenii au publicat următorul necrolog: Cu inimile întinerite de voie bună, aducem la cunosțință, tuturor celor ce doresc să știe, că o barbă pribeagă după suferințe de ani de zile, a părăsit obrazul, trecând la alt jidan, iar în schimb și-a comandat alta dela firma „Corobeafa” din Hohereni. Fi-ei pata de pe locul barbei ușoară și îndrăzneală tranică, ca să îndure orice omeneste e cu puțință până dincolo de groapă.

Jalnicii stremțeni.

Focșani. Străzile orașului nu sunt măturate din anul 1915 din cauza, că în școlile de aici nu se învață Geografia și Istoria Rășinarilor, ai căror locuitori se ocupă cu îngrijirea străzilor Sibiului. Gunoii care e de prima calitate este cumpărat de o societate engleză pentru fabricarea Istoriei moderne a orașelor din România.

Râmnicul - Nesărat. Pe lângă toată truda tuturor doftorilor și vitrinarilor din localitate boala emigrării la Focșani se întinde îngrozitor întrucât

articolele de înfrumșetare s'au ieftinit mult, decând cu venirea ardelenilor acolo, cari nu s'au dedulcît cu făina, argăseala, tăciunii și unsoarele de osii.

Focșani. În vorbirea de primire rostită de judele orașului s'au spus următoarele:... „Vă primim cu brațele deschise, că așa e datina, dar cu ușile închise, că așa ne e obiceiul. V-am așteptat demult, dar mamele de aici vă așteaptă de vre-o 29 — 33 ani. Fiți bineveniți”.

Avrig. A luat ființă o societate pentru modernizarea comunei, cu numele: „Walstep” sub prezidenția dlui Micuțu Nevoiașu. Această societate are filiale în Greuruși, Cioplea, Târgul de vite, Prunduri și în mahalaua Băiași. Ca contra măsură s'a format o altă societate de consum „Furnica” care prin toate mijloacele posibile și neposibile, văzute și nevăzute vrea să pornească carul afacerilor. Membrii acestei societăți nu pot fi decât cei cari doresc binele propriilor pungi.

Racoviță. Oamenii nefiind mulțumiți cu stăpânirea au proiectat deslipirea comunei și proclamarea independenței în întreg hotarul comunei. Neavând loc destul au pornit proces contra Avrigenilor pentru a câștiga muntele Surul unde se va crea Capitata. Pentru locul de președinte se va deschide concurs în luna viitoare. Avrigenii și Sebișenii nu vor putea concura, conform ordinelor în vigoare.

Săcădate. Comuna fiind destul de înaintată în cumințenie a cerut dreptul de ași zidi o gară și a publica un „Monitor Oficial” separat pentru administrația sa proprie.

Bradu. Sașii au cerut alipirea lor la Tălmăciu, iar Românii au cerut trecerea comunei pe malul stâng al Oltului, pentru a putea scrie pe sigilul comunei: «Comuna Bradu de pe Țara Oltului». Cererile au fost înaintate pe cale erarhică la Liga Națiunilor.

Porcești. S'a pornit o mișcare vie între porciștence pentru crearea unui port comercial pe malul Oltului, precum și pentru cererea unui regiment de cavalerie în comună și formarea unui Cerc de re-

crutare cu sediul în Boița.

Mohu. *Constatat fiind, că biserica pe locul unde se află azi e prea aproape de D-zeu, se studiază planul de a scorbă biserica mai în vale sau a ridică întreaga comună mai în sus. Lucrările se vor face de cei mai mari maeștri ferari din Șelimbăr contra ciuciuletei.*

Jina. *Vânătorii din Jina voind să concureze pe cei din Săliște au pușcat scroafa popii Vlad (în credință că e mistref) lăsând șase purcelași orfani.*

Săcel. *Fabrica de smântână de sub protectoratul părintelui Flucuş chiar în ajunul Sf. Dumitru și-a schimbat numele în „Târța-pârța”, societate pe acții. Numele societății este simbolul cuvintelor cu care părintele a întâmpinat solicitatorii de smântână pentru o masă comună (adecă mai bine zis: tractuală).*

Săliște: *Chiuiturile de azi, cari seamănă foarte mult cu mugetul animalelor domestice, au început iar să întunece frumoasele obiceiuri cu adevăratele chiuituri de pe vremuri. Ar trebui tinerimea, să ia măsuri contra acelor cari ne pângăresc daținele noastre, căci altcum n'om mai putea deosebi nouile chiuituri din urletul câmlor.*

Sibiul. *Cu ocazia grevei generale credeam că societatea românească a Sibiului a înțeles gravitatea lucrurilor și va porni o acțiune de... purificare națională. Se aștepta unirea tuturor cei de-un sânge și de-o lege pentru a împiedeca în viitor orice acțiune primejdioasă îndreptată contra neamului și simțului românesc. Corespondența în altă limbă în birourile administrației, numirile de străzi (cari sunt atât de revoltătoare) obrăznicia unor vipere (cari și azi se lăfăesc sub scut românesc) ș. a. erau motivele de a rupe în două părghia nepăsării și a ne pune pe lucru. În loc de fapte vedem din nou introdusă în arenă lupta politică divizată pe partid, iar goana după aderenți de-ai șefului care, dela centru, învâte șurubul, e mai acută ca oricând.*

Cluj. *Municipiul orașenesc în înțelegere cu S. P. A. au luat frumoasa inițiativă de a pune colivii corespunzătoare la dispoziția călătoarelor păsăruici veni-*

te de peste Carpați cari de-o vreme încoace pribegeau nopți de-arândul în jurul lui Mătieaş Corvinul sau în jurul pungii vr'unui babalac împomadat.

Sărbătoarea Săliștii.

Credincios obiceiului pământului «Puiul Calicului» își ține de datorința sa dea întotdeauna cu nasul și pe unde nu îi ferbe... oala.

Astfel în ziua de Sf. Dumitru, — zi blagostovita în clătite sistem fra Mitiu Floașiu pentru corul barbațesc, — și în vin pentru corul tuturor cari iubesc compozițiile sugative, susnumitul a ținut să iee parte și la primirea arhierului nostru. Părintele Răchițan fiind bolnav de absență motivată iar părintele Ittu de absență forțată, ca delegat al acestor duhovnici a fost exmis Tepeleuș.

În atmosfera curată și senină în care blândul arhieru îndemna mulțimea la mai puțină grije materială și la mai multă suflarească, capul Calicului a putut constata prin aparatul său de telepatie fără fir cum unii dintre cei apropiați erau duși cu gândul la întreprinderile începute și se gândeau, ca Hamlet: «renteaza, sau nu renteaza». O dudue, din colțul ei singuratic, a pus mâna pe inimă, de teamă să nu i se mute în «Marginea» (deoarece și «Marginea» s'a prefăcut acum în inimă).

La banchet s'au aranjat scaunele după simpatii, un semn de adâncă psihologie din partea aranjierilor. Astfel «Triumviratul» a fost atanjat în triumghiul «Isaiia» dimpreună cu ...maestrul necredincios, iar capul Calicului a fost așezat lângă diapazonul cormaistărilor,

spre o mai sigură încercare.

Când să se servească căprioara la masă, șeful vânătorilor a anunțat cu regret că nedisciplinata a fugit prin pădurea Magului (înainte de a fi prinsă) cu toate că oala fierbea la foc.

«Menu»-ul propus de bucatăria Calicului nu a fost luat în considerare. Totuș îl publicăm, ca să se vadă raritățile propuse:

1. Rachiul de tescovină, stors din teacurile votului universal în alegerile trecute;

2. Rasol din rasolul care îl dăm convingerilor politice;

3. Coade din racii cari s'au luat la întrecere în mers cu «Cindrelul»;

4. Șnițel din ghibolul sălbăticit în pădurea Magului cu compot de tufă împușcată de vânătorii din Săliște;

5. Plăcintă cu brânză luată în ajunul detragerii coroanelor;

6. Cataifuri umplute cu speranțe din Vale și cu nădăjdi din Galeș și garnisite cu țepe de ariciu.

Vinuri:

Șampanie de Aciliu, Bordeaux de Sibiel, vin de porumbele din Tilișca și lichior de Godâr-lău fabricat din cojoace vechi.

Toastele s'au ținut unul după altul. Toastul Calicului rostit pe întunec la ora 24 nu l'a auzit bine decât doamna Lună. Poate îl vom publica în numărul viitor.

La banchetul Nr. 2 unde duduele Săliștii au fost servite de toți aceia cari de regulă așteaptă să fie serviți, s'au adus sarmalele în caldări, iar caldarile au fost transportate pe lemne de apă la destinație. Linguroaiele de supă serveau drept lingurițe de compot. Cucunițele servite au hotărât împărțirea unui stoc de ochiade societății cu șurțe albe dinainte a «Triumviratului» care a corespuns tuturor... neașteptărilor. I. Sarmalovici.

Curajul Țiganului

— Dialog comic. —

Pers: Țiganul și notarul. —

Scena ne reprezintă o odaie în care se află o masă, 2 scaune. Notarul șade la masă mâncând varză umplută. La spate în cuiu o armă de vânat. —

Țiganul la ușe:

Tii trăzi-m'ar cum mai pute
Tot a verde d'ele-umplute,
Cine'i domn îi domn și pace
Mâncă, bea numai ce'i place
Dar țiganul năcăjit
Se satură din cerșit

(intrând)

Bună seara Domn' notaraș!

Notarul:

Bună seara bre creștine,
Ce vânt te-aduce la mine
Te-ai certat cu Horholina
Ori ți s'a stricat slămina?!

Țiganul:

Săiut dreapta sărut stânga
Maimă 'ntrebi ție-te Sfântul,
Poi știi dumneata prea bine
Foamea m'aduce, nu vântul,
Fie-ți milă domn notares
Și pomana și de mine,
Să te ție Sfântul soare
Și să'ți dea noroc și bine
Dă'mi oțăr de pișcatură
Să te scrie domnu'n carte
Și să-ți ierte patru sute
Și douzeci de păcate.

Notarul:

Du-te 'n treaba-ți mai creștine
Căci vezi n'am răgaz de tine
Mânânc iute și mă gat
Să mă duc după vânat.

Țiganul:

Aoleo dom'le notares
Nu te duce la vânat
Că'i un frig de te ia dracul
Pana când nu eși din sat.
Uite-aicea, fii pe pace
Șezi acasă liniștit
Că norocu'ți umblă 'ți pică
Să fiu eu h'afurisit
Dă'mi mie-oțăr de curechi
C'aduc ursul de urechi

Și-o hulpe de hai frumoasă
Să le 'mpuști aici în casa.

Notarul:

Tac la dracu țiganie
Nu mai spune nebunii
Că urșii nu stau pe garduri
Să'i aduci aici de vii,
Și nici vulpea nu e cioară
Ș'o prinzi tu măi gura-goala.

Țiganul:

Hitrăzi-m'ar domn' notares
Să mă calce hai stropșala
Dacă n'ou fi vast vr'o șapte
Și-aseară și-alaltă-seară
Da vin la mine la cort
Și mâncă bostan necopt
Și să'i vezi bata-le sfinții
Cum își mai clănțane dinții
Cum să mușcă și să ceartă
Și se hârae și latră...

Câte unul, doamne sfinte,
Are coarne răsucite.

Notarul:

Te vad că știi minți bine
Dar oiă băga draci în tine,
Hai încoace bre țigane
Na și mâncă cât îți place
Și-apoi vei veni cu mine
Să'mi areți ursul ortace.

(ii dă o farfurie și pâne)

Țiganul: aproape jucând.

Haloripa halori
Coi mânca pân'oiu plesni.
Că nu's prost nici habauc,
Pan' aici o fost mai mult
S'apuc la curechi umplut,
H'acuma ține-te foale
Să mi te 'nfund cu sarmale.

(punându-se la masă)

Îți arăt eu câte'ți place
Să fiu drac și să mă calce
(mânâncă până se satură apoi zice)
Auleo dom'le notares
Zău că e prea frig afară
Oare să lăsăm vânatul
Pe mâne ori poimâne-seară
Că pe-un ger așa de mare
Nici ursu n'o vrea să iasă
Făr' va sta zgulit în casă,
Și-apoi hulpea 'n iastă seară
Auzeam de prin vecini
Că n'o mai fost la găini...

Notarul:

Ciont țigane,

Vorba scurtă,
Ai mâncat, te-ai saturat
Acum haida la vânat

(il apucă de mână își ia pușca
și pleacă.)

(Cortina)

Scena II.

(Scena ne reprezintă un câmp făcut cu frunze uscate și puțină iarbă presărată printre ele pe la mijloc un mușuroiu de pământ, iar la margine 1-2 tufe). —

(ambii vin din partea opusă tufelor.)

Țiganul. (văzând mușuroiul apucă de mână pe notar și zice.)

Uite ursul domn notares
Ia'l la ochi și 'mpușcă'l bine
Că de nu sare la mine,
Hai împușcă nu mai sta
Că'i mare dihania.

Notarul:

Taci la dracu cioară neagră
Că ala'i-un mușuroi

Țiganul:

Auleo călcăm'ar capra
Și-ui cum vine cătră noi.

Notarul:

Măi țigane ții ți-e frică

Țiganul:

Valeo maică mămulică
Dar mie să'mi fie frică

Notarul:

Pre cum vad nu ai curaj

Țiganul:

la pipae și te 'ncrede
C'amavut noroc, că's largi.

(pleacă înainte)

Țiganul: (zărind tufele din fund)

Tii trăzi-te-ar pocitura
Asta tot îi făcătura
Uite altul domn' notares
In margine la padure
Ui cum stă 'n două picioare
Pușcă! c'o să ne omoare,
Auleo călc-am'ar caru
Că'i cât Rupa Coșcodaru,
Sărăcuț de pielea mea
C'o intrat nevoia'n ea,
Tremură carnea pe mine,
Pușcă'l iute, pușcă'l bine...

Notarul:

Măi țigane dar e tufa...

Țiganul:

Tufa tufa și-ui cum suflă,
Se mișcă se dă 'napoi
Ba s'aiaptă cătră noi
Și ne calcă pe amândoi...

Notarul: —

Mâncând la curechiu umplut
Nici o frică n'ai avut,
Și-acum ai curaj cât doi,
Te sperii de mușuroiu.

(il apucă de mână)

Hai acuma țigănie
Să-ți arăt eu ursul ție!

Il leagă la ochi, îl bagă în
pădure (între tufele din fund) îl
învârtește de câteva ori, apoi îl
desleagă și îi zice:

No acum te cară cioară
Ori în codru ori în sat
Căci eu m'apuc de vânat
Dar să nu vii după mine
Că aici te 'mpușc creștine

(notarul pleacă)

Țiganul, (rămas singur începe
să tremure de frică și se roagă
astfel)

Maică sfântă preacurată
H'ajută-mi și-acum odată
Și dacă te oi mai ruga
Să mă bata Precesta...

Apoi: „Doamne păzește-mă
și de h'urși și de lupi și de hulpi
și de h'epuri sălbateci, h'ascultă
și tu odată rugăciunea țigăneasă
și de te-oi mai ruga să mă traze-
nească“ (apoi)

No vezi h'asta'i hai mai mare
Codru'i des și nu'i carare
Dacă fug îi vai de mine,
Dacă stau încă nu'i bine,
Aoleo măicuța mea
Hai aici și vezi belea.

(deodată sare)

Dar dacă m'oiu apuca
Fără frică uite-așa
Să mă duc în calea mea
Vai de hăl cari m'ar opri
Că mintenaș l'oiu zdrobi,
Fie h'epure turbat
Că'l omor și'l duc în sat
Zdrobesc tot ce'mi iasă 'ncale
Să vedem cine'i mai mare
Și le-arăt că lui Rupică
Nici de dracu nu'i-e frică

(dă cu piciorul în pământ)

Notarul care stă după culise
începe a morâi, imitând ursul.

Țiganul:

Hauleo calcă-m'ar capra
H'acuma mi-so 'nfundat
Nici în codru nici în sat
Numai să mă vad scăpat

(O tulește la fugă dar se
'mpedecă și cade jos așa, încât
traista îi vine peste cap.)

Scena III.

(Unromân se ivește pe scenă
cu săcurea pe umăr și văzându'l
pe țigan tremurând, cu traista
pe cap îi zice:)

Scolii din cale măi creștine

Țiganul: (incet)

St nu vezi lupul pe mine?!

Românul:

Taci la diacul măi țigane
C'acea îi traista ta

Țiganul: (desfăcând traista dela
gât, se scoală de jos zicând)

Ho trăzi-te-ar Precesta
Ai stat o noapte pe mine

(o pune jos și se pune pe ea)

Stau și eu o zi pe tine
Să te vad ți-o părea bine

Românul:

Măi țigane, prin pădure
N'i văzut lemne uscate?!

Țiganul:

N'am văzut zău Rumânico
Nice verzi, nice d'elelalte

(apoi după ce se depărtează zice)

Vai trăzi-te-ar de notareș
Și pe tin' curechiu umplut
Da urât ma-ți mai avut. —

(Cortina.)

prelucrat de
Chimu.**Precum e stăpânul așa'i și sulga.**

Boerul: Floreo, tu ești bun băiat, îți faci slujba cum se cade,
și'mi place de tine. Cu toate este trebuie să-ți dau drumul, pentru-că tu
nu te ții de tocmală. Eu te-am tocmi așa, ca tu în zilele, în care eu
sunt beat, să nu te îmbeți. Din contră tu încă te îmbeți în toate zilele,
în care eu sunt beat!

Floreo: Să fie cu iertare boerule, da dumneata nici într'o zi
din întreg anul nu ești treaz!

Din isprăvile lui Stan Pătitul.

Irimie Cocleț, cantorul din Fuștel, în timpul din urmă, trăia în încordată discordie cu consăteana sa, Florica Suveică.

Au trăit ei și în bună înțelegere; căci Suveică era pe vremuri birăoaie, iar Cocleț colector, și așa fiind aveau multe legături și mestecături laolaltă.

Cu rezelul acesta Suveică a devenit văduvă iar Cocleț văduv.

Gurile rele din sat, vorbeau, că la amândoi le-ar părea rău, că au ajuns ca să trăiască în dușmănie. Și chiar din pricina asta un prețin al lor: George Vergel, și-a pus în cap ca să împace pe acești doi învrăjbiți. Și a și făcut-o, că era bun de meliță și de pus la cale nărozii.

Știi nașă una și bună, — zise odată Vergel către Suveică, — nu te mai chinui singură, mai făți un cap, mai cearcă una ca capra din poveste. Dta ești încă mure în vârtute, de ce să-ți mân-ci

zilele singură, că doară lumea asta nu e de două ori. Chiar am vorbit cu Dumitru Prinsoare de dta, și a zis că n'ar zice ba. Ce ai zice dta dacă el ar fi hotărât să vă înodați laolaltă.

— Ce foc să zic, m'as fi dus și până acuma cu ochii închiși după el, dar n'am cutezat să scot legănată vorba despre el, că vezi cum e lumea.

— Ș'apoi dacă ți-l voi pune eu în brâncă nu te-ai codi cumva?

— Nu numai că nu maș codi, ci din contră ai avea mare cinste dela mine.

Asta a fost și trecut.

În altă zi Vergel se întâlnește cu cantorul Cocleț și din poveste în poveste ajung și la treaba însurățișului.

— Dta cantore ești d'atăta vreme tot văduv, și cum de nu te-ai mai hotărât să-ți legi capul cu vre-o coastă, că vezi e rău și singur? Chiar am vorbit la moară de dta că ar fi bine să-ți legi capul

cu Varvara Cârțiță.

— Cine zice că n'ar fi bine, numai cât aceia, poate să se țină cu nasul mai sus, și eu nici nu cutez ca să-mi îngroș nasul și să o pețesc.

— Dapoi dacă eu șaș pune-o în brâncă ce ai zice?

— Cé să zic, te-aș îndopa c'un aldămaș de ți-ar pocni urechile.

Acum las pe mine că are să fie bine.

Într'o seară Vergel pică țop în casa nașei sale Suveica, căreia i-a șoptit ceva la ureche. Aceasta lasă toate și cât ai bate în palme se schimbă de biserică, și p'aci ți-e drumul până la casa lui Vergel.

Ajungând amândoi acasă, Vergel îi șopti ca să intre în casa de dindărăt și — ca să nu-i observe nimenea — nu le-a aprins nici măcar lumina. Vergel închise ușa zicând: „Înțelegeti-vă cum va fi mai bine și nu vorbiți tare ca să nu vă audă servitorii de pe la ferestre.

Nici n'a plecat bine Vergel și Florica Suveică s'a pomenit luată în brațe de cineva pe care nu-l putea cunoaște pe întunec dar care trebuia să fie cel așteptat. Încunjurată pe după mijloc de brațele ghiului îndrăgostit a fost dusă pe dibuite până la laviță, unde așezându-se amândoi, au început a se săruta cu foc.

În momentul când dragostea era mai aprinsă și își jurau mai cu foc credința până la moarte unul altuia, ușa se deschide și afurisitul de Vergel apare cu lumina-rea în mână.

Când se văzură unul în fața celuilalt amândoi rămaseră înlemniți. Cantorul crezuse, — că pe întunec, s'a înțales cu Varvara Cârțiță, pe când de fapt era Florica Suveică, dușmana lui. De altă parte. — Suveică credea că s'a înțales cu Dumitru Prinsoare pe când de fapt era cantorul Cocleț.

Deia un timp cantorul Cocleț zise: știți una și bună, noi cu jurământ ne-am înțales unul cu altul și cum ne-am înțales așa să fie. Câte au fost în cetate, toate să fie

iertate. Mâne mergem să facem logodna.

Vergel de bucurie, că-i poate suna și lui cântarea „Fericiți făcătorii de pace“... le-a adus un aldămaș ca să

lege și mai bine, învoiala.

Astfel pe întunec și din greșală s'a făcut pace între învrăjbiți

Gaiță.

Dela Cocoana Gurădulce cetire.

Maică Preceastă, cum s'a stricat timpurile! Vai de fetele de azi! In tinerețele mele feciorii se însurau fără a mai întreba după zestre. Azi feciorii caută după zestre și nici nu bagă de seamă că lângă zestre adeseori lipsește fata.

In călugărie intrau în vremile mele, numai nătăntoci, la cari nu se uita nici o fată, și poate chiar în interesul înmulțirii oamenilor, iar de celibi în fetia mea mici pomână nu era!

Ce e drept de călugării de azi nu sterpsc fetele, dar de celibii, ce se nasc azi din cei mai frumoși feciori, e păcat strigător la ceruri.

Mai vine apoi și tagma burlacilor sau după cum zic cei din Săliște și jur a bicherilor. Și of, când tinerii din acest colț de continent ar ști ce însemnătate are cuvântul bicher cu toți s'ar însura.

Mai demult tot bicherul se însura, azi cu dosebire tinerimea inteligentă bicherește.

Vina, de regulă se aruncă

pe fete, despre cari se afirmă, că măritându-se, fac pretențiuni, cari duc pe bărbat la bancrot. Mai bine burlac decât bicher însurat — așa argumentează tinerii de azi!

Tinerii aceștia n'au însă nici o dreptate, pentru-că ori în care direcțiune degenerază femeia, totdeauna bărbatul poartă vina.

Ași mai înțelege când tinerii de azi și-ar scuza viața lor în bicherie cu legea la mână și ar zice: „Hodina e prima datorință a unui cetățean și de aceia nu ne însurăm“!

Rețetă de turbare.

Zdrobitai stânci Stărâmat-ai,
munți

C'un mătauz Parinte
Ai arătat întregi lumi
Că n'ai în bostan minte,
Strigat'ai ceru 'ntr'ajutor
Dar vai sârman de tine
Chiar Sfinții din altar îți spun

„Nu vezi că e rușine“?

Din strigatu'ți îndurerat
Rasună acum ecoul

„Așteaptă că de Anul nou
O să'ți primești cadoul“

Văzând, că glasu 'ți rugător
Nu are'n ceriu răsunset

L'ai transformat, l'ai ascuțit
L'ai prefăcut în urlet.

Ascultă acum o fătul meu
Să-ți dau povața bună:

Cu botul pus pe labe 'n jos
Să urli blând la lună

Chi. Muchi.

Minunile pământului.

Când sub sfera străvezie
Răsari-vor mii de fleacuri
Atuncia să vezi părinte
La rețete, și la leacuri.

Vezi rețete pentru grauri
Și sticleți stricați la cap
Vezi prostia rasvrătită
Și 'ngânfarea pusă 'n cap.

De-i vedea cumva părinte
Printre oameni nărozia
Prinde-o de ortac în grabă
Și... deschide prăvălia.

Ch. I. Mu.

Jalba lui Schleim.

Plecat'am singhir dela Lem-
berg

Și balabusta doi
Și nu'i avut în chirpe zdrențe,
Nici de muncare noi.

Venit în Romania mare
Facut gheșeft ei vei
Facut și balabust' un. Ițig
Și acuma suntem trei
Este'n dughiana marfa multe
Și'n buzunar parale
Facut mai multe milioane
In Romania mare

Acuma da pamântul la iu
Acuma 's gazdă mare
Soll ich so leben che'i frumos
In România mare. Chimu.

AVIZ

Neputându-ne procura hârtia obicinuită pentru „Puiul Calicului“ am fost siliți să cumparam de care am găsit. Astfel și haina „Puiului“ a trebuit s'o croim după mărimea stofei.
Aceasta numai până la primirea hârtiei corespunzătoare.
Administrația.

Monografia școlii Bra- nișca

de N. Bembea, înv.

depozit general la **Librăria Săteanului Sibiiu** str. Ciznădiei

**Prețul Lei 1.50 plus 50 bani pen-
tru porto.**

Această carte e una dintre cele mai bune monografii școlare din câte au apărut până acuma. Tipărită pe hârtie fină cu diferite clișee, în format mare, volumul cuprinde 80 pagini din sbuciumul unei școli românești dela noi. O recomandăm cu căldură tuturor învățătorilor și tuturor aceloră cari se interesează de bunul mers al școlaelor noastre primare.

A sosit

O mare cantitate de plăci de școală (tablite), creioane de piatră, creioane fine, bureți de tablă, caete (ediția Casei școlaelor) precum și alte articole școlare cu prețuri ieftine la

Librăria Săteanului.
Sibiiu Str. Ciznădiei Nr. 1.

DEPUNERI spre FRUC-
TIFICARE

se primesc la

BANCA CENTRALĂ

pentru industrie și comerț s. p. a.

Filiala-Sibiiu

str. Ciznădiei Nr. 7 etaj II,

precum și la expoziția din
strada **Turnului Nr. 33**

bonificând

din 1 Noemvrie a. c.

în Cont-Curent . 3 1/2 % netto
la Depuneri libere. 4 1/2 % netto
la Depuneri cu termen fix

[5 % netto

conform condițiilor în vigoare,
plătind institutul darea din
al său.

Capital societar urcat la:

Cor. 100.000.000.

„Calendarul Calicului“

va apare pe la sfârșitul săptămânei acesteia și va cuprinde, lângă partea calendaristică, și un bogat material plin de haz pișcător și veselie nesfârșită.

Toți aceia cari doresc să aibe mai multe exemplare pentru a le desface la alții, precum și domnii depozitari cari doresc să vândă acest calendar, sunt rugați a ne aviza din vreme despre numărul calendarelor cari le trebuie spre a putea fi serviți la vreme. Comandele sunt a se adresa la „Librăria Săteanului“ Săliște [jud. Sibiiu] sau la „Librăria Săteanului Sibiiu. Str. Ciznădiei Nr. 1.

Cărți apărute

în editura „Librăria Săteanului“

Cântece de vitejie .	Prețul L. —.50
Poporale	— .50
M. Eminescu: Poezii	— .50
M. Eminescu și Pop-Reteganul: [Doine și chiuituri	— .75
I. Creangă: Amintiri din co- [pilărie	— .75
Dr. I. Lupaș: Constituție și [Autonomie	— .75
Z. Sandu: Măreața adunare [dela Alba-Iulia 2	—
Petrea Dascălul: Din zile mari	— .75
Z. Sandu: O vedenie din lu- [mea reală	1 —
Ilie Marin: Pentru cei mici [și buni	— .50

**	Comoara copiilor	— .50
"	Istorieare pentru cei mit tei	— .50
"	Carte de semne	— .50
"	Epistolia	1. —

Broșurile acestea se pot comanda la Librăria Săteanului Săliște (jud. Sibiiu) sau la Librăria Săteanului Sibiiu Str. Ciznădiei precum, și la celelalte librării.

Revanzătorii primesc rabat.

Cinematograful Apollo Sibiiu, — Piața Hermann. Seară de seară rulează cele mai interesante filme.

Cețiți și abonați!

„Puiul Calicului“

Redacția și administrația

Săliște jud. Sibiiu.

La Librăria Săteanului Sibiiu Str. Ciznădiei Nr. 1 se poate comanda ori și când:

Abecedare și cărți de cetire pentru școlile primare precum și diferite manuale pentru licee și școli medii. Se pot comanda chiar și prin poștă.

Mare depozit cu creioane, penițe, plăci, blocuri de desen, caete, hârtie, gumă, cerneleuri, cu prețurile cele mai ieftine.

Noutăți literare.

Revanzătorii primesc rabat.

Transporturi

cu camioane, căruțe etc. efectuez ori și când în oraș în jur și la gară.

Primesc vagoane spre încărcare, descărcare și transport.

Condițiile după prețul stabilit.

N. Simțion

Târgul vitelor 7

Comenzi pentru transporturi se primesc și la **Librăria Săteanului Sibiiu, str. Ciznădiei Nr. 1.**

Cinematograful Urania Sibiiu, va reprezenta seară de seară cele mai interesante filme.